Rättsfallssamlingen

BESLUT MEDDELAT AV TRIBUNALENS ORDFÖRANDE

den 24 april 2015 *

”Interimistiskt förfarande — Registrering som en skyddad geografisk beteckning — ’piadina romagnola/piada romagnola’ — Ansökan om uppskov med verkställighet — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte”

I mål T-43/15 R,

CRM Srl, Modena (Italien), företrätt av advokaterna G. Forte, C. Marinuzzi och A. Franchi,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av D. Bianchi och J. Guillem Carrau, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1174/2014 av den 24 oktober 2014 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Piadina Romagnola/Piada Romagnola [SGB]) (EUT L 316, s. 3),

meddelar

TRIBUNALENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut [1]

Bakgrund till tvisten

1 Sökanden, CRM Srl, är ett italienskt bolag som sedan år 1974 tillverkar brödprodukter, bland annat olika sorters piadine romagnole. Piadine romagnole är en italiensk kulinarisk specialitet som består av ett tunt platt bröd gjort på vetemjöl, flottyr eller olivolja, salt och vatten, och som traditionellt sett gräddas i ett lerfat eller på en metall- eller stenplatta. Brödet viks och kan fyllas med salta eller söta fyllningar. Sökanden beskriver sig själv som ett ledande företag i branschen för livsmedelsproduktion,

* Rättegångsspråk: italienska.

1 — Nedan återges endast de punkter i förevarande beslut som tribunalen funnit det vara ändamålsenligt att publicera.

känd för att vara den största tillverkaren av piadine i Italien. Bolaget saluför sina produkter under eget varumärke eller under andra distributörers varumärken. Bland bolagets kunder återfinns de största koncernerna i den storskaliga detaljhandeln i Italien.

2 Sökanden har gjort gällande att kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1174/2014 av den 24 oktober 2014 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Piadina Romagnola/Piada Romagnola [SGB]) (EUT L 316, s. 3) (nedan kallad den angripna förordningen), genom att användningen av beteckningen ”romagnole” förbehålls piadine/piade tillverkade i det skyddade geografiska området, gör det omöjligt för sökanden att bedriva sin normala ekonomiska verksamhet, på grund av att dess produktionsställe befinner sig utanför nämnda område.

3 Vad gäller registreringsförfarandet för en skyddad geografisk beteckning (nedan kallad SGB), består det av två delar och regleras, vad avser den period som är aktuell i förevarande mål, i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, s. 12), och av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, s. 1). Den första delen avser särskilt den medlemsstat från vilken det aktuella livsmedlet härstammar. Medlemsstaten inleder förfarandet genom en registreringsansökan och genom att sammanställa de handlingar som behövs för att visa på sambandet mellan den aktuella produkten och skyddsområdet. Därefter följer den andra delen, varigenom Europeiska kommissionen prövar och verifierar kraven i ansökan. Den andra delen omfattar en granskning av registreringsansökan och offentliggörandet av densamma med avseende på ett eventuellt invändningsförfarande. Det administrativa förfarandet avslutas genom att SGB:n offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller genom att ett sådant offentliggörande nekas.

4 Vad gäller registreringsansökan av SGB:n ”piadina romagnola/piada romagnola” (nedan kallad piadina romagnola) lämndes den in till italienska myndigheter år 2011 med tillämpning av förordning nr 510/2006 av en gruppering som syftade till att marknadsföra produkten. Sedan de italienska myndigheterna anordnat ett offentligt möte för att säkerställa att den föreslagna produktspecifikationen var förenlig med de lojala metoderna för att erhålla den aktuella produkten, offentliggjorde de registreringsförslaget i *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (GURI, Republiken Italiens officiella tidning) av den 28 januari 2012.

5 Offentliggörandet föranledde flera invändningar från organisationer som företrädde icke-industriella producenter av piadine sålda i försäljningsstånd. Dessa organisationer invände mot att piadine som tillverkades industriellt – med anledning av den planerade SGB:n – jämställdes med piadine som tillverkades enligt hantverksmässiga metoder och som såldes i stånd. Den 11 december 2012 inkom emellertid de italienska myndigheterna med en registreringsförklaring till kommissionen avseende den omtvistade SGB:n, tillsammans med produktspecifikationen.

6 Genom ansökan av den 29 mars 2013 väckte sökanden talan vid Tribunale amministrativo regionale del Lazio (regional förvaltningsrätt i Lazio, Italien, nedan kallad TAR) och yrkade ogiltigförklaring av de italienska handlingarna i registreringsförfarandet, bland annat av produktspecifikationen för piadina romagnola. Som grund härför angavs åsidosättande av förordning nr 510/2006, eftersom det saknades samband dels mellan det skyddade området och den industriella produkten piadina romagnola, dels mellan den industriellt producerade produkten och den hantverksmässigt framställda produkten. Under förfarandet vid TAR ersatte de italienska myndigheterna produktspecifikationen med en ny version av densamma.

[utelämnas]

8 I dom av den 15 maj 2014 biföll TAR sökandens talan. TAR ogiltigförklarade bland annat produktspecifikationen och förpliktade de italienska myndigheterna att omformulera denna. TAR bedömde nämligen att endast den hantverksmässiga tillverkningens anseende var värt att skydda, med uteslutande av varje industriell tillverkning av livsmedlet i fråga. I enlighet med gällande italiensk lagstiftning blev domen omedelbart verkställbar.

9 Några dagar efter det att domen meddelades offentliggjorde kommissionen den 21 maj 2014 ansökan om registrering av den omtvistade SGB:n (EUT C 153, s. 9), med tillämpning av artikel 50.2 a i förordning nr 1151/2012. Kommissionen angav att offentliggörandet gav rätt att invända mot ansökan enligt artikel 51 i samma förordning. I skrivelse av den 22 maj 2014 upplyste sökanden kommissionen om att TAR hade ogiltigförklarat de italienska myndigheternas produktspecifikation i sin dom av den 15 maj 2014, varför de italienska myndigheterna behövde omformulera produktspecifikationen på så sätt att räckvidden för den omstvistade SGB:n begränsades till icke-industriellt tillverkad piadina romagnola. Sökanden menade således att offentliggörandet av den 21 maj 2014 av ansökan skulle ogiltigförklaras. Kommissionen besvarade skrivelsen den 10 juni 2014 och angav att registreringsansökan hade offentliggjorts med avseende på eventuella invändningar samt att eventuella följder av den italienska domstolens beslut skulle prövas av behöriga italienska myndigheter.

10 I den efterföljande skriftväxlingen mellan sökanden, kommissionen och de italienska myndigheterna avseende bland annat följderna av den dom TAR meddelade den 15 maj 2014 på registreringsförfarandet för den omtvistade SGB:n, bekräftade de italienska myndigheterna att de avsåg att fullfölja förfarandet och angav att de hade överklagat TAR:s dom till Consiglio di Stato (högsta förvaltningsrätten i Italien) och ansökt om uppskov med verkställighet av domen. Under överklagandeförfarandet beslutade Consiglio di Stato att frågan om uppskov med verkställigheten av TAR:s dom skulle avgöras i samband med prövningen i sak och avslog sökandens ansökan om att framställa en begäran om förhandsavgörande i frågan till domstolen.

11 Det är mot denna bakgrund som kommissionen antog den angripna förordningen den 24 oktober 2014, vilken förordning medför att sökanden inte längre har rätt att använda beteckningen ”piadine romagnole” på produkter som tillverkats i Modena (Italien), eftersom Modena ligger utanför det skyddade geografiska området. Den angripna förordningen offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 4 november 2014.

Förfarandet och parternas yrkanden [utelämnas]

13 Sökanden har ingett denna ansökan om interimistiska åtgärder genom särskild handling som inkom till tribunalens kansli den 20 februari 2015. I ansökan har sökanden i huvudsak yrkat att tribunalens ordförande ska

— med tillämpning av artikel 105.2 andra stycket i tribunalens rättegångsregler förordna om uppskov med verkställigheten av den angripna förordningen till dess att det interimistiska förfarandet avslutas eller, i vart fall, till dess att tribunalen har avgjort huvudtalan.

[utelämnas]

Rättslig bedömning [utelämnas]

21 Sökanden har gjort gällande att bolaget skulle lida allvarlig och irreparabel skada om ansökan om interimistiska åtgärder avslås. Mot bakgrund av den angripna förordningens verkställbara natur, skulle det vara förbjudet för sökanden att tillverka och distribuera piadine med beteckningen ”romagnole”. Sökanden anser att den skada som skulle uppkomma inte enbart är ekonomisk. Den angripna förordningen skulle även äventyra sökandens anseende, dess rätt att skydda sin firma, liksom

möjligheterna att ingå avtal, vilket skulle medföra en irreparabel förlust av kunder och marknadsandelar. I detta hänseende framhåller sökanden att det rör sig om ungefär 40 procent av omsättningen.

[utelämnas]

29 Det följer av fast rättspraxis att det är motiverat att bifalla en ansökan om uppskov med verkställigheten av en unionsrättsakt endast om den ifrågavarande rättsakten är den avgörande orsaken till den allvarliga och irreparabla skada som görs gällande (se beslut av den 7 mars 2013, EDF/kommissionen, C-551/12 P(R), REU, EU:C:2013:157, punkt 41 och där angiven rättspraxis). Härvid har det slagits fast att nämnda skada ska uppkomma enbart till följd av den omtvistade rättsakten och inte till följd av oaktsamhet av den part som ansöker om den interimistiska åtgärden (beslut av den 15 juli 2008, CLL Centres de langues/kommissionen, T-202/08 R, EU:T:2008:293, punkt 73, se även, för ett liknande resonemang, beslut av den 28 maj 1975, Könecke/kommissionen, 44/75 R, REG, EU:C:1975:72, punkt 3, och beslut av den 22 april 1994, kommissionen/Belgien, C-87/94 R, REG, EU:C:1994:166, punkt 38 och 42). Enligt samma rättspraxis ska den part som ansöker om interimistiska åtgärder och som inte har visat den aktsamhet som ett aktsamt och uppmärksamt företag ska visa, till och med bära den skada som den påstår försätter denne i en situation som innebär att dess existens äventyras eller att dess position på marknaden förändras oåterkalleligt (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 1 februari 2001, Free Trade Foods/kommissionen, T-350/00 R, REG, EU:T:2001:37, punkterna 50, 51 och 59, och beslut CLL Centres de langues/kommissionen, se ovan, punkt 74).

30 I förevarande fall framgår det av handlingarna i målet att den påstådda allvarliga och irreparabla skadan, som är såväl ekonomisk som ideell, vilar på premissen att den angripna förordningen förbjuder sökanden att använda beteckningen ”romagnole” vid sin försäljning av piadine, till följd varav sökanden får en nackdel i förhållande till de konkurrenter som verkar inom det av förordningen skyddade geografiska området och som således kan fortsätta att använda beteckningen vid saluföringen av sina egna piadine.

31 I förevarande fall ska det emellertid konstateras att sökanden inte har visat den aktsamhet som kan förväntas av en aktsam och uppmärksam ekonomisk aktör. Sökanden har nämligen inte nyttjat möjligheten i den tillämpliga förordningen att erhålla tillstånd att under en övergångsperiod fortsätta att använda beteckningen ”romagnole” vid saluföringen av sina piadine.

32 Såsom TAR har framhållit i sin dom av den 15 maj 2014 (se punkt 8 ovan), som sökanden vid upprepade tillfällen har hänvisat till, inleddes det nationella registreringsförfarandet för den omtvistade SGB:n år 2011 vid de italienska myndigheterna och avslutades av desamma den 11 december 2012, då de översände handlingarna till kommissionen (se punkterna 4 och 5 ovan). Det nationella förfarandet är tidsmässigt (*ratione temporis*) reglerat i förordning nr 510/2006. Enligt artikel 5.5 och 5.6 i den förordningen hade Republiken Italien, som var skyldig att inleda ett invändningsförfarande – som för övrigt inleddes – under vilket den som hade ett berättigat intresse kunde invända mot registreringsansökan, behörighet att tillåta ett tillfälligt och nationellt skydd för sökanden att använda beteckningen ”romagnole” liksom en motsvarande anpassningsperiod, på villkor att sökanden har salufört sina piadine under nämnda beteckning under fem år före ansökan och ”har påpekat detta i det nationella invändningsförfarande”.

33 TAR har emellertid uttryckligen angett i sin dom av den 15 maj 2014 att sökanden, till skillnad från andra aktörer, inte hade deltagit i det nationella invändningsförfarandet och att denna underlåtenhet gjorde det omöjligt att bevilja någon anpassningsperiod, eftersom sökanden inte hade framställt sina särskilda krav inom ramen för det förfarande som var avsett för detta. Sökanden, som har påstått att den sedan flera decennier tillverkar alla sorters piadine romagnole och som uppenbarligen hade uppfyllt kraven i artikel 5.5 och 5.6, gick således miste om möjligheten att med egna medel förhindra uppkomsten av den skada som den anser sig ha lidit. Sedan de aktuella handlingarna hade översänts till

kommissionen, reglerades nämligen förfarandet vid kommissionen tidsmässigt (*ratione temporis*) av förordning nr 1151/2012, som trädde i kraft den 3 januari 2013. I sina kontakter med kommissionen hade sökanden, i enlighet med artikel 15.1, och 15.2 jämförd med artikel 49.3 i den förordningen, kunnat begära att en anpassningsperiod beviljas, som hade kunnat löpa i upp till 15 år, i syfte att de facto åtnjuta en förlängning av den anpassningsperiod som beviljades av de italienska myndigheterna i slutet av det nationella invändningsförfarande som nämnts ovan. Genom att inte delta i det nationella förfarandet gick sökanden miste om möjligheten att fortsätta att saluföra sina piadine med beteckningen ”romagnole”. Även om det inte är nödvändigt att delta i det nationella förfarandet för att kommissionen ska bevilja ett övergångsskydd, framgår det på intet sätt av handlingarna att sökanden har framställt en sådan begäran till kommissionen eller att kommissionen har avslagit den.

34 Eftersom sökanden inte har iakttagit den aktsamhet som krävs av ett aktsamt och uppmärksamt företag, ska sökanden således själv stå för den skada, såväl ekonomisk som ideell, som den anser sig ha lidit i förevarande fall.

[utelämnas]

44 Här ska tilläggas att sökanden i ansökan om interimistiska åtgärder själv nämnde att det fanns ett dotterbolag, nämligen bolaget Commerciale Europa, som den kontrollerade genom sitt finansbolag Finrec och som således tillhörde samma ”koncern”. Domstolen med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder kan inte dra någon annan slutsats än att sökanden ingår i en företagskoncern. Mot denna bakgrund ankom det på sökanden att redogöra för storleken, den sammanlagda omsättningen och kännetecknande egenskaper för den koncern som sökanden ingick i, för att på ett korrekt sätt göra gällande risken för en allvarlig och irreparabel ekonomisk skada.

45 Bedömningen av sökandens exakta ekonomiska situation är nämligen beroende av huruvida sökanden objektivt sett förfogar över ytterligare finansiella medel som bland annat härstammar från finansiella resurser i den koncern som sökanden ingår i. Det sätt på vilket sökanden ingår i koncernen utgör således en grundläggande uppgift i prövningen av huruvida det föreligger krav på skyndsamhet i aktuell ansökan om interimistiska åtgärder (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 10 juni 2014, Stahlwerk Bous/kommissionen, T-172/14 R, EU:T:2014:558, punkt 21). Sökanden har emellertid i ansökan om interimistiska åtgärder varken angett koncernens finansiella kapacitet, kapitalstrukturen eller aktieägandet, trots att det är nödvändigt att precisera detta, eftersom det av tillgängliga källor på internet framgår att det faktiskt finns ett bolag Finrec SpA i Modena, på samma adress som sökanden, som bedriver verksamhet på marknaden.

[utelämnas]

47 Eftersom domstolen med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder inte har några användbara jämförelseuppgifter, kan den inte bedöma om den påstådda minskningen av omsättningen med 40 procent kan äventyra sökandens ekonomiska bärkraft eller medföra en väsentlig förlust av marknadsandelar, i förhållande till de ekonomiska resurser som den företagskoncern som sökanden ingår i förfogar över.

[utelämnas]

51 Även om sökanden kan stöta på vissa svårigheter vid den exakta beräkningen av sin ekonomiska skada, har sökanden inte redogjort för några skäl för att det skulle vara omöjligt för vederbörande att identifiera, att närmare ange eller visa, med stöd av bevisuppgifter, sin omsättning under en lämplig referensperiod från försäljningen av piadine romagnole och jämföra detta med koncernens sammanlagda omsättning för samma period för alla produkter och all ekonomisk verksamhet. Detta i syfte att fastställa den procentuella skada som sökanden skulle lida för det fall den förlorar hela den aktuella marknaden.

52 I en senare skadeståndstalan skulle tribunalen dessutom vara behörig att göra en (abstrakt) uppskattning av sökandens skada på grundval av den sannolika utvecklingen, under normala förhållanden, av sökandens marknadsandelar och vinst (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 5 juni 2013, Rubinum/kommissionen, T-201/13 R, EU:T:2013:296, punkt 50). Vad gäller beräkningen av en skada kan tribunalen själv pröva omständigheterna och har ett utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller den metod som används för att fastställa omfattningen av ersättningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 februari 2008, kommissionen/Girardot, C-348/06 P, REG, EU:C:2008:107, punkterna 72, 74 och 76). I förevarande fall kan tribunalen till och med nöja sig med uppskattningar som gjorts på grundval av genomsnittliga statistiska värden, varvid sökanden behöver styrka de uppgifter som dessa uppskattningar vilar på (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 april 2010, BST/kommissionen, T-452/05, REU, EU:T:2010:167, punkt 168 och där angiven rättspraxis).

[utelämnas]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALENS ORDFÖRANDE

följande:

1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.

2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Luxemburg den 24 april 2015

Underskrifter